

Sygnatura akt V GUo 3/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 29 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Staszak

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. O., P. D.

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości (...) Spółka z o.o. w B.

o wyłączenie z masy upadłości

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 1817zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

Krzysztof Jaskólski

Sygn. akt V GUo 3/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 09.09.2015r., powodowie A. O. i P. D. zażądali wyłączenia z masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej i wydania powodom hali magazynowej o powierzchni 600m² znajdującej się na nieruchomości pozwanej położonej w B. gm. S. oraz obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazali, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarli ze spółką (...) sp. z o.o. w S. –J. (poprzednikiem prawnym sp. z o.o. (...)) umowę na wykonanie i dostawę hali na nieruchomości w B.. Podkreślił, że wchodzi ona w skład masy upadłości pozwanej, hala jest jednak ruchomością i zgodnie z umową zawierającą datę pewną jest ich własnością bowiem pozwana nie zapłaciła wszystkich rat co spowodowało, że nie przeszła na pozwanych jej własność. Zaś Sędzia komisarz postanowieniem z dnia 13.08.2015r. wniosek o wyłączenie z masy upadłości w/w hali oddalił co czyni pozew za zasadny, gdyż w ich ocenie decyzja ta jest błędna a zawarta umowa zastawu rejestrowego zawarta była z ostrożności dla zabezpieczenia roszczeń powodów.

Syndyk masy upadłości, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa o wyłączenie z masy upadłości składników majątkowych wymienionych w pozwie. Nadto zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu syndyk przyznał, że nie kwestionuje w umowie zastrzeżenia prawa własności. Podkreślił jednak, że powód nie wykazał daty pewnej tej umowy. Ponadto traktuje przedmiotową halę jako przedmiot zastawu rejestrowego. Zaś wartość wierzytelności powoda to 124 000 zł uzasadnia brak zwrotu hali o wartości 350 000 zł. powodom.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Powodowie, w dniu 04.10.2013r. zawarli z poprzednikiem (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. –J.- umowę nr (...) na wykonanie i dostawę hali o powierzchni 600 m² na nieruchomości położonej w B., gmina S. do Zakładu (...). Powodowie przedmiotową halę dostarczyli. Hala nie była trwale związana z gruntem.

Strony w § 2 ust. 6 umowy wpisały, że prawo własności przedmiotu umowy przechodzi z wykonawcy na zamawiającą po dokonaniu wpłaty wszystkich rat na łączną kwotę 340.000,00 zł. Powyższa kwota nie została zapłacona przez pozwaną w całości. Przedmiotowa umowa w dniu 29.04.2014r. opatrzona została datą pewną.

dowód: okoliczność bezsporna, oświadczenie notariusza E. K. k. 109, faktury VAT o nr (...); 17/ (...)/13; 19/ (...)/13 k. 113 – 115,

W dniu 28.10.2014r. powodowie złożyli do Sądu Rejonowego w P. (...) wniosek o wpisanie zastawu na w/w hali. Jako zastawcę wskazano pozwaną a za zastawników wnioskodawców. Określono przedmiot zastawu jako halę magazynową z najwyższą sumą zabezpieczenia 418.200 zł. Postanowieniem z dnia 21.11.2014r. Sąd Rejonowy P. (...) dokonał stosownego wpisu do rejestru zastawów.

dowód: w/w postanowienie Sądu k. 110 – 112

W toku postępowania upadłościowego powodowie wnieśli o wyłączenie przedmiotowej hali z masy upadłości, jednak postanowieniem z 13.08.2015r. sędzia-komisarz wniosek ten oddalił.

Ponadto dokonali oni zgłoszenie wierzytelności na łączną kwotę 418 200zł, wskazując na zabezpieczenie wierzytelności zastawem rejestrowym.

Dowód: okoliczność bezsporna, wniosek powodów – k.742- 752, odpowiedź syndyka na wniosek k.985,1041-1051, postanowienie sędziego komisarza k. 1052- wszystkie w aktach (...), zgłoszenie wierzytelności k.117.

Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne wszystkie dokumenty, które posłużyły do dokonania w sprawie ustaleń faktycznych gdyż nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, jak i przytoczonej argumentacji powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Uwypuklić w tym miejscu wypada, że bezspornym pozostawał pomiędzy stronami stan faktyczny.

Spór więc był natury czysto prawnej i sprowadzał się do wyjaśnienia czy w tak opisanym stanie faktycznym może dojść do wyłączenia z masy upadłości w/w hali magazynowej w sytuacji dokonanego zastawu rejestrowego tej hali na rzecz pozwanej pod dacie zwarcia umowy sprzedaży ze stosowanym zastrzeżeniem z datą pewną.

W ramach tych rozważań już w tym miejscu zaznaczyć należy, iż Sąd nie przychylił się do argumentacji strony powodowej uznając ją za błędną.

Wskazać też należy, że zgodnie z art. 70 prawa upadłościowego (dalej p.u.) składniki mienia nienależące do majątku upadłego podlegają wyłączeniu z masy upadłości. Wyłączenie następuje w trybie art. 71 i nast. p.u. i n., czyli poprzez złożenie przez uprawniony podmiot wniosku o wyłączenie z masy upadłości. W razie oddalenia wniosku o wyłączenie z masy upadłości wnioskodawca może w drodze powództwa żądać wyłączenia mienia z masy upadłości. W myśl art. 74 ust. 2 p.u. powództwo wnosi się do sądu upadłościowego w terminie miesiąca od dnia doręczenia postanowienia sędziego-komisarza o odmowie wyłączenia z masy upadłości. Powództwo może być oparte wyłącznie na twierdzeniach i zarzutach zgłoszonych we wniosku o wyłączenie z masy upadłości. Inne twierdzenia i zarzuty mogą być zgłoszone tylko wtedy, gdy powód wykaże, że ich wcześniejsze zgłoszenie było niemożliwe (art. 74 ust. 3 p.u).

Z uwagi na powyższe, to jest przytoczone uregulowanie zawarte w art. 74 ust. 2 p.u.i n., nie może budzić wątpliwości, iż pomimo tego, że postępowanie o wyłączenie z masy upadłości wszczęte na skutek powództwa ma wprawdzie charakter autonomiczny wobec postępowania o wyłączenie wszczętego na wniosek, to przynajmniej spełnia ono siłą rzeczy pewną funkcję kontrolną w stosunku do orzeczenia sędziego - komisarza, który wniosku o wyłączenie z masy upadłości nie uwzględnił, co skutkowało koniecznością wytoczenia przez uprawnionego powództwa o wyłączenie z masy upadłości. W tym kontekście można stwierdzić, że żądanie wyłączenia z masy upadłości podlega wyjątkowo rozbudowanej ochronie prawnej, skoro jego zasadność jest kontrolowana początkowo przez sędziego -komisarza, a następnie przez sąd upadłościowy.

Przepisy prawa upadłościowego i naprawczego nie precyzują podstawy prawnej wyłączenia, co oznacza, że podstawą wyłączenia może być zarówno prawo rzeczowe, jak i obligacyjne. Wyłączeniu podlega mienie, które nie należy do majątku upadłego. Zasadnicze znaczenie dla rozpoznania wniosku ma dokonanie wykładni pojęcia „mienie” użytego w treści art. 70 p.u.i n. Otóż, w postanowieniu z dnia 17 marca 1967 r. (I CZ 146/66, OSNC 1967, nr 11, poz. 203) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że przez pojęcie mienia w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć wszelkie prawa, byle tylko przedmiot wyłączenia był indywidualnie oznaczony i nadawał się do wydzielenia z masy upadłości. Stąd też, w literaturze słusznie wskazuje się, że wyłączeniu podlega każde mienie dające się indywidualnie oznaczyć w postaci nieruchomości, ruchomości, wierzytelności, a także innych praw majątkowych w postaci udziałów w spółkach kapitałowych, papierów wartościowych, a także pozostałych praw majątkowych o charakterze niematerialnym (tak, D. Chrapoński, [w:] Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz (red.) A. Witosz, s. 116, por. też T. Gurgul, Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, C.H. Beck W-wa 2005 r., s. 200).

Przechodząc do meritum, powodowie zażądali wyłączenia z masy upadłości rzeczy ruchomej jaką jest hala magazynowa o powierzchni 600 m² , położona na terenie nieruchomości pozwanej. Powołują się na zastrzeżenie własności sprzedanej rzeczy ruchomej aż do uiszczenia ceny.

Zgodnie z art. 589 k.c. Jeżeli sprzedawca zastrzegł sobie własność sprzedanej rzeczy ruchomej aż do uiszczenia ceny, poczytuje się w razie wątpliwości, że przeniesienie własności rzeczy nastąpiło pod warunkiem zawieszającym.

Zauważyć jednak należy, iż mimo powyższego zastrzeżenia, na które powołują się powodowie, na ich wniosek w dniu 21.11.2014r. Sąd Rejonowy P. (...) dokonał stosownego wpisu do rejestru zastawów na w/w ruchomości.

W myśl zaś art. 2 ust. 1 ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (dalej: u.z.r.r.z.) do ustanowienia zastawu rejestrowego konieczne jest zawarcie umowy o ustanowienie tego zastawu, nazwanej przez ustawodawcę umową zastawniczą, oraz dokonanie wpisu w rejestrze zastawów. Wpis zastawu do rejestru zastawów ma zaś charakter konstytutywny, co oznacza, że zastaw powstaje dopiero z chwilą jego wpisu do rejestru. Bez względu na przedmiot zastawu (rzecz ruchoma czy też zbywalne prawo majątkowe) do powstania zastawu rejestrowego muszą być spełnione łącznie dwie powyższe przesłanki. Wszelkie inne czynności mają charakter techniczny i dodatkowy. W przeciwieństwie do zastawu zwykłego, uregulowanego w przepisach kodeksu cywilnego (por. art. 307 k.c.), do powstania zastawu rejestrowego nie jest konieczne wydanie przez zastawcę przedmiotu zastawu wierzycielowi (zastawnikowi) bądź osobie trzeciej (co oczywiście nie wyklucza przyjęcia przez strony umowy zastawniczej takiego rozwiązania). Cechą charakterystyczną zastawu rejestrowego jest właśnie możliwość pozostawienia przedmiotu zastawu w posiadaniu zastawcy (art. 2 ust. 2 u.z.r.r.z.). Inną jego cechą charakterystyczną jest to, że zastawem rejestrowym można zabezpieczyć tylko wierzytelność pieniężną wyrażoną w pieniądzu polskim lub walucie obcej (art. 5 u.z.r.r.z.).

Wobec powyższego i tak chronologicznie ustalonych wydarzeń, powodowie utracili uprawnienie powoływania się na zastrzeżenie własności sprzedanej rzeczy ruchomej jaką jest sporna hala w wyniku bez wątpienia zawartej umowy zastawu. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że strony musiały zawrzeć umowę zastawu, bowiem do ustanowienia zastawu rejestrowego konieczne jest zawarcie umowy o ustanowienie tego zastawu a czego wyrazem jest stosowne postanowienie Sądu Rejestrowego. Tym samym strony zmodyfikowały treść pierwotnego zastrzeżenia własności rzeczy sprzedanej w przynajmniej w treść umowy zastawu. Zastawcą jest bowiem osoba uprawniona do rozporządzania przedmiotem zastawu. Zastawnikiem zaś osoba będąca wierzycielem w stosunku prawnym, z którego

wynika zabezpieczona wierzytelności (zob. art. 2 u.z.r.r.z.). O takim zabezpieczeniu właśnie wskazywali powodowie w treści pozwu. Zatem Sąd kierując się doświadczeniem życiowym oraz w/w przepisami uznał, że niemożliwym było dokonanie stosownego wpisu przez sąd rejestrowy bez dokonania stosownej modyfikacji przez strony sporu w zakresie zastrzeżenia własności rzeczy sprzedanej aż do uiszczenia całości ceny bez przeniesienia tej własności na upadłą spółkę.

Mając powyższe na uwadze należało w pkt I wyroku powództwo oddalić.

Sąd w pkt II wyrok kierując się art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty te złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.800 zł – § 10 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 617 i 1078).

Mając na uwadze powyższe, wydany wyrok należy uznać za w pełni uzasadniony.

Krzysztof Jaskólski